

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: J. H., narozený X
bytem X
zastoupený obecným zmocněncem P. H.
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 20. 12. 2024, č. j. MD-68460/2024-160/3,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 20. 12. 2024, č. j. MD-68460/2024-160/3, a rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 5. 6. 2024, č. j. KUUK/082016/2024/Kub, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **3 000 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 20. 12. 2024, č. j. MD-68460/2024-160/3, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 5. 6. 2024, č. j. KUUK/082016/2024/Kub, kterým krajský úřad zamítl žádost žalobce o obnovu řízení,

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

které bylo ukončeno příkazem o uložení pokuty Městského úřadu Louny (dále jen „městský úřad“) ze dne 15. 11. 2023, č. j. MULNCJ 127273/2023.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že krajský úřad nebyl věcně příslušný k rozhodnutí o podané žádosti o obnovu řízení doručenou dne 29. 2. 2024 Městskému úřadu Louny. Zdůraznil, že žalovaný v rozporu s § 100 odst. 2 věty poslední zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jeho odvolání proti nicotnému rozhodnutí krajského úřadu neodmítl, ačkoli mohl podle § 77 odst. 1 věty první před středníkem správního řádu prohlásit nicotnost rozhodnutí krajského úřadu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě. Uvedl, že podle § 77 odst. 1 části věty první za středníkem správního řádu nebyly splněny podmínky nicotnosti při vydání rozhodnutí krajského úřadu, neboť rozhodnutí vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nebyly proto splněny podmínky pro prohlášení nicotnosti rozhodnutí krajského úřadu. Poukázal na to, že splnění podmínek pro obnovu řízení v původním řízení posoudil i městský úřad, byť o žádosti rozhodoval krajský úřad, který byl patrně z důvodu rozhodování o opožděném odporu proti příkazu považován oběma dotčenými správními orgány za správní orgán, který ve věci rozhodoval v posledním stupni, ačkoliv v případě podání opožděného odporu měl být předmětný příkaz pouze považován za pravomocné a vykonatelné rozhodnutí. Dle žalovaného takové procesní pochybení – zamítnutí podání opožděného odporu – nicméně nijak nepoškodilo žalobce na jeho procesních právech ve vztahu k původnímu řízení o přestupku provozovatele vozidla a nemělo vliv na celkovou zákonnost původního řízení o přestupku. Totéž dle žalovaného platí o s tím souvisejícím dalším postupem dotčených správních orgánů, kdy by procesně bezvadné bylo posouzení žádosti o obnovu řízení městským úřadem, kde by pak odvolacím správním orgánem byl krajský úřad. Z uvedených důvodů je žalovaný názoru, že s ohledem na pouze procesní charakter chybného postupu dotčených správních orgánů, materiální stránku projednávané věci jako celku, podrobné přezkoumání žádosti žalobce o obnovu řízení dotčenými správními orgány a absenci vlivu tohoto procesního postupu na zákonnost rozhodnutí v původním řízení o přestupku, není namístě rozhodnutí vydané žalovaným rušit, neboť žalobce nijak reálně nepoškodilo a nebyl ani důvod místo něj rozhodnutím ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu prohlašovat nicotnost rozhodnutí krajského úřadu.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný soudu nesdělili nesouhlas s tímto postupem, přičemž byli poučeni, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělili.
5. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Příkazem o uložení pokuty městského úřadu ze dne 15. 11. 2023, č. j. MULNCJ 127273/2023, byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky X v rozporu s § 10 odst. 3 tohoto zákona nezajistil,

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu, jelikož dne 1. 6. 2023 v 06:04 hodin v Lounech, ul. 28. října u budovy č. p. 1670, směr jízdy centrum, překročil blíže nezjištěný řidič tohoto motorového vozidla nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou (50 km/h) v obci o méně než 20 km/h, jelikož mu byla prostřednictvím automatizovaného technického prostředku (UnicamSPEED-R) používaného bez obsluhy naměřena rychlost 57 km/h, po odečtu toleranční odchylky ± 3 km/h byla rychlost 54 km/h, tj. řidič vozidla překročil dovolenou rychlost o 4 km/h a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.

7. Dne 20. 12. 2023 žalobce doručil městskému úřadu podnět k provedení přezkumného řízení ze dne 18. 12. 2023. Tento podnět městský úřad postoupil krajskému úřadu, který ve sdělení ze dne 26. 1. 2024, č. j. KUUK/011007/2024, uvedl, že neshledal důvody pro provedení přezkumného řízení pravomocného příkazu o uložení pokuty.
8. Žalobce následně doručil dne 1. 3. 2024 městskému úřadu žádost o obnovu řízení ze dne 27. 2. 2024, ve které jako důvod obnovy řízení uvedl, že nepodání odporu znamená nesouhlas s postupem správního orgánu, který měl dostatečně zjistit skutkový stav, v příkazním řízení absentuje explicitní souhlas obviněného se skutkovým stavem a dále požadoval ve věci nařídit ústní jednání.
9. Dne 25. 3. 2024 městský úřad postoupil žádost o obnovu řízení krajskému úřadu, který žádost o obnovu řízení rozhodnutím ze dne 5. 6. 2024, č. j. KUUK/082016/2024/Kub, zamítl, přičemž konstatoval, že obsah žalobcova podání nesplňuje podmínky pro obnovu řízení podle § 100 správního řádu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 21. 6. 2024 odvolání. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí.
10. Nejprve se soud zabýval námitkou nicotnosti rozhodnutí správních orgánů rozhodujících o obnově řízení.
11. Nicotnost (někdy také nulita, non negotium, paakt) představuje nejzávažnější vadu správního rozhodnutí. Jedná se o vadu vzhledem ke své povaze nejtěžší a nezhojitelnou. Rozhodnutí, které touto vadou trpí, je rozhodnutím nicotným. Nejedná se o rozhodnutí nezákonné, nýbrž „rozhodnutí“, které pro své vady vůbec nelze za rozhodnutí považovat, a není proto schopné vyvolat veřejnoprávní účinky. Neuplatní se proto zásada presumpce platnosti a správnosti jako v případě nezákonných rozhodnutí. Nicotné rozhodnutí není nikdo povinen respektovat a řídit se jím; hledí se na něj, jako by neexistovalo; srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006-74, č. 1629/2008 Sb. NSS.
12. Vady, které nicotnost rozhodnutí způsobují, uvádí příkladmo § 77 odst. 1 správního řádu. Podle tohoto ustanovení je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.
13. Judikatura správních soudů pak dovodila, že vadami způsobujícími nicotnost rozhodnutí je také absolutní nedostatek pravomoci, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy, požadavek trestného plnění nebo nedostatek právního podkladu k vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

rozhodnutí (např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu); v podrobnostech výše uvedený rozsudek rozšířeného senátu č. j. 8 Afs 78/2006-74.

14. Podle komentářové literatury se u nicotnosti rozhodnutí jedná o případ tzv. absolutní věcné nepříslušnosti správního orgánu, který rozhodnutí vydal. Může jít o situaci, kdy správní orgán rozhodl o věci, k níž nebyl věcně příslušný, ale věcně příslušným byl správní orgán jiný, nebo rozhodl o věci, která nespadá vůbec do pravomoci správních orgánů, ale jiného orgánu veřejné moci, nebo o které vůbec žádný orgán veřejné moci nemá pravomoc rozhodovat. Pokud však vydal rozhodnutí správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu, není rozhodnutí nicotné. Případný nedostatek „jen“ funkční nebo místní příslušnosti důvodem pro nicotnost není, rozhodnutí vydané orgánem funkčně nebo místně nepříslušným může být nezákonné. (srov. KOPECKÝ, M., STAŠA, J., BALOUNOVÁ, J., MALAST, J., POUPEROVÁ, O., KOPECKÝ, P., ADAMUSOVÁ, Z. *Správní řád: Komentář*. Wolters Kluwer, komentář k § 77 správního řádu).
15. O povolení obnovy či nařízení obnovy rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodoval v posledním stupni. Správním orgánem, který rozhodl v posledním stupni, se rozumí správní orgán, který rozhodoval o odvolání nebo rozkladu, a pokud neproběhlo odvolací řízení, správní orgán v prvním stupni. (srov. FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., VETEŠNÍK, P., ŠKUREK, M., HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V., SOVOVÁ, O., SCHEU, L. *Správní řád: Praktický komentář*. Wolters Kluwer, komentář k § 77 správního řádu).
16. Na základě výše uvedených východisek soud v projednávané věci konstatuje, že jediným rozhodnutím ve věci přestupku žalobce byl příkaz městského úřadu ze dne 15. 11. 2023. Krajský úřad v předmětném správním řízení vůbec nerozhodoval (tedy nevydal žádné rozhodnutí ve věci žalobce). Krajský úřad toliko v rámci podnětu k provedení přezkumného řízení vyhotovil sdělení ze dne 26. 1. 2024, v němž uvedl, že neshledal důvody pro provedení přezkumného řízení pravomocného příkazu o uložení pokuty.
17. Soud poukazuje na to, že přezkumné řízení je dozorcím prostředkem, v rámci něhož se přezkoumávají pravomocná rozhodnutí vydaná již v pravomocně ukončeném správním řízení. Z uvedeného je patrné, že podnět žalobce k provedení přezkumného řízení a následné sdělení krajského úřadu ze dne 26. 1. 2024 se nijak nedotýkalo již pravomocně ukončeného řízení o přestupku žalobce. V řízení o přestupku, které bylo ukončeno pravomocným příkazem ze dne 15. 11. 2023, tudíž byl jediným správním orgánem, který v tomto přestupkovém řízení rozhodoval, městský úřad.
18. Jestliže v přestupkovém řízení ve věci žalobce rozhodoval toliko městský úřad, byl tento správní orgán také věcně příslušný k rozhodování o žádosti žalobce o obnovu řízení, neboť jen ten rozhodoval v přestupkovém řízení. Lze proto konstatovat, že krajský úřad nebyl věcně příslušným orgánem k rozhodování o obnově řízení v prvním stupni, tedy ani o zamítnutí žádosti žalobce o obnovu řízení.
19. Soud však zdůrazňuje, že § 77 odst. 1 část věty první za středníkem správního řádu určuje, že rozhodnutí není nicotné, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Tak tomu je i v této věci, neboť krajský úřad je nadřízeným správním orgánem městského úřadu, který vedl přestupkové řízení. Soud proto shrnuje, že rozhodnutí krajského úřadu ani žalovaného nejsou nicotná, neboť nejde o případ absolutní věcné nepříslušnosti správního orgánu. Námitce žalobce o nicotnosti rozhodnutí krajského úřadu proto soud nepřisvědčil.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

20. Z výše uvedené části odůvodnění tohoto rozsudku však plyne, že krajský úřad nebyl věcně příslušným k projednání a rozhodování o žádosti žalobce o obnovu řízení a že žalovaný nebyl věcně příslušný k rozhodování o odvolání žalobce proti rozhodnutí krajského úřadu, kterým krajský úřad zamítl žádost žalobce o obnovu řízení. O žádosti žalobce o obnovu řízení tedy rozhodl věcně nepřislušný správní orgán, čímž došlo k porušení § 100 odst. 2 poslední věty správního řádu, podle něhož o obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Soud tak uzavírá, že se správní orgány dopustily podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí, a tedy řízení zatížily vadou podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
21. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného výrokem I. rozsudku zrušil pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Jelikož vadou řízení bylo stíženo i rozhodnutí krajského úřadu, soud v souladu s § 78 odst. 3 zrušil i rozhodnutí krajského úřadu.
22. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 3 000 Kč sestávající toliko ze zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. března 2026

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.